

VIIMANE PÄEV LAAGRIS

Jeesus kavatses veeta selle neljapäeva — oma viimase vaba päeva maa peal lihalikult kehastunud jumaliku Pojana — oma apostlitega ja mõnede usstavate pühendunud jüngritega. Sel kaunil hommikul viis Meister nad varsti pärast hommikueinet ühte eraldatud paika veidi maad laagrist kõrgemal ja õpetas neile seal palju uusi tõdesid. Varastel öhtutundidel pidas Jeesus apostlitele veelgi jutlusi, kuid see neljapäeva-enelõunane kõnelus oli mõeldud hüvastijätuks apostlitele ja laagris elanud väljavalitud jüngritele, kelle hulgas oli nii juute kui ka paganaid. Kohal olid kõik kaksteist peale Juuda. Peetrus ja veel mõni apostel juhtisid tähelepanu tema äraolekule. Oli neid, kes arvasid, et Jeesus on saatnud ta linna asju ajama, võib-olla saabuva paasapäeva pidamist korraldama. Juudas pöördus laagrisse tagasi alles pärast lõunat, veidi enne seda, kui Jeesus viis kaksteist apostlit Jeruusalemma viimasele öhtusöömaajale.

1. KÕNELUS POJASEISUSEST JA KODANIKUSEISUSEST

¹ Jeesus vestles peaaegu kaks tundi ligikaudu viiekümne usaldusväärse poolehoidjaga, vastates kümnete küsimustele taevariigi ja selle maailma kuningriikide vahekorra ning Jumala pojaks olemise ja maiste riikide kodanikuks olemise vahekorra kohta. Selle kõneluse ja tema vastused esitatud küsimustele võib kokku võtta ja nüüdisaegses keeles sõnastada järgmiselt:

² ¶ Selle maailma riigid, mis on ainelised, peavad sageli vajalikuks oma seaduste täitmise tagamiseks ja korra säilitamiseks füüsilist jõudu rakendada. Taevariigis ei pea tõelised uskujad füüsilist jõudu rakendama. Taevariiki, mis on Jumala vaimust sündinud poegade vaimne vennaskond, võib välja kuulutada ainult vaimujõuga. See erinevus uskujate taevariigi ja ilmaliku valitsuse riikide vahel näitab üksnes nende suhetatust ega tühista uskujate ühiskonnagruppide õigust pidada oma ridades korda ning distsiplineerida taltsutamatu ja vääritud liikmeid.

³ Vaimuriigis omatava pojaseisuse ja ilmaliku või tsiviilvalitsusega riigi kodanikuseisuse vahel pole midagi ühitamatut. uskuja kohus on anda keisrile, mis keisrile kuulub, ja Jumalale, mis Jumalale kuulub. Need kaks nõuet — üks ainealine ja teine vaimne — ei saa omavahel vastuolus olla, kui olukord ei kujune nii, et keiser hakkab kasutama Jumala eesõigusi ja nõuab endale vaimseid austusavaldusi ja ülimalt palveldamist. Sellisel juhul peate palveldama ainult Jumalat ja püüdma eksiteele sattunud maiseid valitsejaid valgustada, juhtides neidki taevast Isa tunnistama. Maiseid valitsejaid ei tohi vaimselt palveldada, samuti ei tohi rakendada maiste valitsuste füüsilist jõudu vaimuriigi mis-

siooni edendamiseks, kui nende valitsejatest kunagi uskujad saavad.

⁴ Pojaseisus taevariigis peaks aitama teil tsivilisatsiooni edasilikumise vaatepunktist saada selle maailma riigi ideaalseteks kodanikeks, sest vendlus ja teenimine on taevariigi evangeeliumi nurgakivid. Vaimuriigi armastusekutse peaks tõhusalt hävitama maiste riikide uskmatute ja sõjakalt meelestatud kodanike vihkamistungi. Ent need pimeduses olevad aineliselt meelestatud pojad saavad tunda teie vaimset tõevalgust alles siis, kui te jõuate neile väga lähedale selle isetu ühiskonnateenimise kaudu, mis iga üksikuskuja elukogemuses on vaimuviljade kasvatamise loomulik tagajärg.

⁵ Surelike ja aineliste inimestena olete te tõesti maiste riikide kodanikud ja peate elama heade kodanikena, seda parematena, et teist on saanud taevariigi uuestisündinud vaimupojad. Taevariigi usust valgustatud ja vaimu kaudu vabastatud poegadena on teil kahekordne vastutus ja kohustus — inimeste ees ja Jumala ees —, samas võtate te vabatahtlikult endale kolmanda püha kohustuse: teenida Jumalat tundvate uskujate vennaskonda.

⁶ Te ei tohi palveldada oma ilmalikke valitsejaid ega rakendada ilmalikku võimu vaimuriigi edendamiseks, kuid peaksite jagama armastavas teenimises õiglast hoolitsust ühtviisi nii uskujatele kui ka uskmatutele. Taevariigi evangeeliumis peitub vägev Tõe Vaim ja peagi valan ma sellesama vaimu kõige liha peale välja. Vaimuvili, teie siiras ja armastav teenimine, on vägev sotsiaalne hoob, mis ülendab pimeduses elavaid rahvaid, ning Tõe Vaimust saab selle hoova tugipunkt, mis teie jõudu rohkendab.

⁷ Ilmutage tarkust oma suhetes uskmatute tsiviilvalitsejatega. Näidake tagasihoidlikult oma võimeid vähemtähtsate lahkarvamuste silumisel ja tühiste arusamatuste lahendamisel. Püüdke igati — kõiges, mis ei puuduta vaimset truudust universumivalitsejate suhtes — kõigi inimestega rahu elada. Olge alati targad kui maod, ent kahjutud kui tuvid.

⁸ Kuna teist on saanud taevariigi valgustatud pojad, peaksite muutuma ilmalike valitsuste veelgi paremateks kodanikeks; samamoodi peaksid taevariigi evangeeliumisse uskuma hakkavatest maiste valitsuste juhtidest saama veelgi paremad tsiviilvalitsejad. Isetu inimeste teenimine ja arukas Jumala palveldamine peaksid tegema kõigist taevariigisse uskujatest paremad maailmakodanikud, samas kui aus kodanikutunne ja siiras pühendumine oma ilmalike kohustuste täitmisele peaksid paremini viima kodanikuni vaimse kutse saada taevariigi pojaks.

⁹ Kuni maiste valitsuste juhid püüavad rakendada religioosete diktaatorite võimu, ootavad teid kui sellesse evangeeliumisse uskujaid ees ainult hädad, ta-

gakiusamised ja isegi surm. Aga seesama valgus, mida teie maailmale toote, ja isegi teie kannatused ning surm selle taevariigi evangeeliumi eest valgustavad isenesest lõppkokkuvõttes kogu maailma ja viivad poliitika ning religiooni järkjärgulisele teineteisest lahkumisele. Selle taevariigi evangeeliumi püsiv jutlustamine toob kunagi kõigile rahvastele uue enneolematu vabanemise ning vaimu- ja usuvabaduse.

¹⁰ Peagi hakkavad teid taga kiusama need, kes seda rõõmu ja vabaduse evangeeliumi vihkavad, teie aga kosute sellest ja taevariik edeneb. Kuid tõsine oht tekib hilisematel aastatel, mil enamik inimesi räägib taevariigisse uskujatest hästi ja paljud kõrgetel kohtadel olevad isikud võtavad taevariigi evangeeliumi pealtnäha vastu. Õppige jääma taevariigile ustavaks ka rahu ja jõukuse aegadel. Ärge ahvatlege ennast juhendavaid ingliseid juhtima teid armastava distsiplineerimise eesmärgil raskustega täidetud radadele, päästmaks teie kerge elu poole triivivat hinge.

¹¹ Pidage meeles, et teile on antud ülesanne jutlustada taevariigi evangeeliumi — ühendades ülimalt soovi teha Isa tahtmist ülimalt rõõmuga, mida valmistab usu kaudu saavutatud arusaam, et sa oled Jumala poeg —, ja ärge laske millelgi ennast kallutada kõrvale pühendumiselt sellele ühele kohusele. Toogu teie ülevoolav armastav vaimuhoolekanne kasu kogu inimkonnale, valgustades intellektuaalset läbikäimist ja ülendades ühiskonna teenimist, ent ärgu ükski neist heategudest astugu evangeeliumi kuulutamise asemele. Need vägevad heated on ühiskonnas kõrvalsaadusteks veelgi vägevamatele ja ülevamatele heategudele ning muutumistele, mida taevariiki uskuja südames on sepistanud elav Tõe Vaim ja isiklik arusaamine, et vaimust sündinud inimese usk annab talle veendumuse elavas vendluses igavese Jumalaga.

¹² Ärge püüdke levitada tõde ega seada sisse õiglust tsiviilvalitsuste võimu ega ilmalike seaduste jõustamise abil. Te peate küll nägema alati vaeva inimeste meeleveenmiseks, kuid ärge kunagi söandage neid sundida. Ärge unustage inimeste õigluse suurt seadust, mida ma olen teile positiivsel kujul õpetanud: tehke inimestele seda, mida te neilt ootate.

¹³ Kui taevariigisse uskujat kutsutakse tsiviilvalitsuse teenistusse, teenigu ta seal selle valitsuse ajaliku kodanikuna, ilmutades tsiviilteenistuses kõiki kodanikule omaseid jooni, kuid täiustatuna vaimuvalgusest, mida toob sureliku inimese meele õilistav side temas elava igavese Jumala vaimuga. Kui uskmatu osutub teist paremaks tsiviilteenistujaks, peaksite endalt tõsiselt küsima, kas tõe juured teie südames pole vaimse osaduse ja ühiskonnateenimise ühiste eluvete vähesuse tõttu surnud. Teadlikkus endast kui Jumala pojast peaks ergutama iga mehe, naise ja lapse kogu eluteenistust, kui neile on antud inimisiksuse loomupäraste võimete jaoks nii vägev stiimul.

¹⁴ Te ei tohiks olla passiivsed müstikud ega kahvatud askeedid, te ei tohiks hakata unistajateks ja pilvedel hõljujateks, kes loiult loodavad, et väljamõeldud jumalik Ettehooldus neile kõik eluks hädavajaliku annab. Peate olema leebed suhetes eksivate surelikega, kannatlikud harimatutega ja pika meelega provokatsioonide ees; ent peate ka vapralt õiglust kaitsma, vägevalt tõde levitama ja igas maailma osas aktiivselt seda taevariigi evangeeliumi jutlustama.

¹⁵ See taevariigi evangeelium on elav tõde. Nagu ma olen teile öelnud, on see nagu pärm taigas, nagu sinepiiva, ja nüüd teatan ma teile, et see on nagu elava olenendi seeme, mis jääb küll põlvest põlve samaks elavaks seemneks, kuid ilmutab end üha uuel kujul, kasvades ja kohanedes hästi iga uue põlvkonna konkreetsete vajaduste ja tingimuste vagudes. Ilmutus, mille ma teile andsin, on *elav ilmutus*, ja ma soovin, et see kannaks vaimse kasvu, juurdekasvu ja kohaneva arengu seadustele kohaseid vilju igas inimeses ja igas põlvkonnas. See evangeelium peab ilmutama põlvest põlve üha suuremat elujõudu ja sügavat vaimujõudu. Seda ei tohi lasta muutuda ainult pühaks mälestuseks, üksnes pärimuseks minust ja sellest ajast, milles me praegu elame.

¹⁶ Ja ärge unustage: me pole otseselt rünnanud Moosese asemel istujate isikuid ega nende võimu, pakkusime neile ainult uut valgust, mille nad nii ägedalt tagasi lükkasid. Oleme neid rünnanud ainult hukka mõistes nende vaimset truudusetust samade tõdede suhtes, mida nad väidavad end õpetavat ja kaitsvat. Me sattusime vastuollu nende ametiseseatud juhtide ja tunnustatud valitsejatega alles siis, kui nad hakkasid taevariigi evangeeliumi jutlustamist inimlastele otseselt takistama. Ja praegugi ei ründa meie neid, vaid nemad taotleavad meie hävingut. Ärge unustage, et teile on tehtud ülesandeks minna jutlustama ainult rõõmusõnumit. Te ei tohi vanu traditsioone rünnata, vaid peate panema uue tõe pärmi osavalt vanade uskumuste sekka. Laske Tõe Vaimul teha oma tööd. Laskuge vaidlustesse vaid siis, kui tõepõlgajad neid teile peale sunnivad. Aga kui teid ründab kangekaelne uskmatu, asuge kõhklematult ja jõuliselt kaitsma tõde, mis teid on päästnud ja pühitsenud.

¹⁷ Elumuutustes pidage alati meeles, et tuleb üksteist armastada. Ärge võideldge inimestega, isegi mitte uskmatutega. Ilmutage halastust ka nende vastu, kes teid pahatahtlikult halvasti kohtlevad. Näidake end lojaalsete kodanikena, tublide käsitöölisena, kiiduväärt naabritena, pühendunud sugulastena, arusaavate vanematena ja siiraste Isa taevariigi vennaskonda uskujatena. Ja minu vaim saab olema teie peal nüüd ja kuni maailma lõpuni.”

¹⁸ ¶ Kui Jeesus õpetamise lõpetas, oli kell juba üks ja nad läksid sedamaid tagasi laagrisse, kus Taavet ootas neid koos oma kaaslastega lõunasöögile.

2. PÄRAST KESKPÄEVAST EINET

¹ Vaid vähesed Meistri kuulajad olid võimelised tema ennelõunasest pöördumisest osaliseltki aru saama. Kõigist teda kuulanutest said kõige rohkem aru kreeklased. Tema vihjed tulevastele poliitilistele riikidele ja taevariigisse uskujate järjestikustele põlvkondadele tekitasid segadust ka üheteistkümnes apostlis. Jeesuse kõige pühendunumad poolehoidjad ei suutnud tema maise hoolekandetöö ähvardavat lõppu ühitada nende viidetega evangeeliumialase tegevuse kaugemale tulevikule. Mõned uskuvad juudid tunnetasid, et peagi on kätte jõudmas maailma suurim tragöödia, kuid nad ei suutnud seda eelseisvat õnnetust kokku viia ei Meistri enda rõõmsalt ükskõikse hoiakuga ega tema ennelõunase jutuga, milles ta korduvalt vihjas tulevastele taevariigi toimetustele, mis hõlmavad pikki ajavahemikke ja suhteid paljude järjestikuste ajalike riikidega maa peal.

² Selle päeva lõunaks olid kõik apostlid ja jüngrid kuulnud Laatsaruse kiirest põgenemisest Betaaniast. Nad hakkasid tunnetama juudi valitsejate sünget kindlameelsust hävitada Jeesus ja tema õpetused.

³ Taavet Sebedeus oli oma Jeruusalemmas tegutsevate salaagentide kaudu Jeesuse vahistamise ja tapmise kavadele täielikult kursis. Ta teadis kõike ka Juuda osast selles vandenõus, kuid ei avaldanud seda kunagi ei teistele apostlitele ega ka ühelegi jüngrile. Veidi pärast lõunat kutsus ta Jeesuse kõrvale, võttis julguse kokku ja küsis, kas too teab — aga ta ei jõudnudki oma küsimusega kaugemale. Meister tõstis käe ja peatas tema jutu, öeldes: „Jah, Taavet, ma tean kõike; tean sedagi, et sinagi tead, aga vaata, et sa ühelegi inimesele midagi ei ütle. Ära ainult oma südames kahtle, et Jumala tahe jääb lõpuks peale.”

⁴ Selle vestluse Taavetiga katkestas Filadelfiast saabunud sõnumitooja, kes teatas, et Abner oli kuulnud vandenõust Jeesus tappa ja tunneb huvi, kas ta peaks Jeruusalemma tulema. Peagi kiirustas see jooksja tagasi Filadelfiasse Abnerile teatama: „Jätka oma tööd. Kui ma inimesena teist lahkun, siis ainult selleks, et vaimus naasta. Ma ei hülga teid. Olen koos teiega lõpuni.”

⁵ Umbes samal ajal tuli ka Filippus Meistri juurde ja küsis: „Meister, paasapüha läheneb, kus me pidusööki hakkame ette valmistama?” Jeesus vastas Filippuse küsimust kuuldes: „Kutsu Peetrus ja Johannes siia, ma annan teile juhtnõore tänaõhtuse ühise söömaaja suhtes. Mis paasapühasse puutub, siis seda peate arutama hiljem.”

⁶ Kui Juudas kuulis Meistrit Filippusega neist asjust kõnelemas, tuli ta lähemale, et nende vestlust pealt kuulata. Kuid läheduses seisnud Taavet Sebedeus astus Juuda juurde ja alustas temaga juttu, samal ajal kui Filippus, Peetrus ja Johannes läksid kõrvale, et Meistriga rääkida.

⁷ Jeesus ütles neile kolmele: „Minge otsekohe Jeruusalemma, kui olete väravast sisse jõudnud, kohtate vee-

kannu kandvat meest. Ta kõnetab teid ja kutsub endaga kaasa. Kui ta juhatab teid ühe maja juurde, minge temaga kaasa ja küsige selle maja healt peremehelt: „Kus on külalistekamber, milles Meister oma apostlitega õhtust sööb?” Kui te nii küsite, juhatab peremees teid suurde ülakorruse tuppa, mis on meie jaoks sisustatud ja igati valmis.”

⁸ Linna jõudes kohtasidki apostlid värava juures veekannuga meest ja järgnesid talle Johannes Markuse majja, kus noormehe isa neid tervitas ja neile õhtusöögiks valmis seatud ülakorruse tuba näitas.

⁹ See kõik toimus Meistri ja Johannes Markuse kokkuleppe kohaselt, mille nad sõlmisid eelmisel päeval kahekesi mägedes olles. Jeesus soovis, et tema viimast söömaaga koos oma apostlitega mingil juhul ei segataks, kuid pelgas, et Juudas võib nende kohtumispaika teades vaenlastega tema kinnivõtmise kokku leppida, mistõttu sõlmis Johannes Markusega selle salakokkuleppe. Nii sai Juudas kohtumispaigast teada alles hiljem, kui ta koos Jeesuse ja teiste apostlitega sinna saabus.

¹⁰ ¶ Taavet Sebedeusel oli Juudaga palju asju ajada, nii et tolle soovi Peetrusele, Johannesele ja Filippusele järgneda oli kerge nurjata. Kui Juudas andis Taavetile toiduvärske ostmiseks raha, küsis Taavet temalt: „Juudas, kas nüüdses olukorras poleks parem, kui sa annaksid mulle varuks veidi rohkem raha, kui mul praegu tegelikult vaja läheb?” Ja Juudas mõtles hetke ning vastas: „Jah, Taavet, see oleks tark tegu. Arvestades Jeruusalemmas valitsevaid segadusi, arvan ma, et mul oleks parem kogu raha sulle üle anda. Meistri vastu hautakse vandenõu; kui minuga peaks midagi juhtuma, ei takista see sinu tööd.”

¹¹ Nii sai Taavet kogu apostlite raha ja kõigi hoiuste kviitungid enda kätte. Apostlid kuulsid sellest tehingust alles järgmisel õhtul.

¹² ¶ Umbes poole viie paiku tulid kolm apostlit tagasi ja teatasid Jeesusele, et kõik on õhtusöögiks valmis. Meister seadis end kohe viima oma kahtteist apostlit jalgrada mööda Betaania teele ja edasi Jeruusalemma. Ja see oli viimane rännak, mille ta nende kaheteistkümmene seltsis tegi.

3. TEEL ÕHTUSÖÖMAAJALE

¹ Püüdes taas vältida rahvahulki, kes liikusid Kidroni oru kaudu Ketsemani pargi ja Jeruusalemma vahet, kõndis Jeesus koos kaheteistkümnega üle Õlimäe läänepoolse harja teeni, mis viis Betaaniast alla linna. Lähenedes paigale, kus Jeesus oli eelmisel õhtul peatunud ja neile Jeruusalemma hävingust rääkinud, jäid nad tahtmatult seisma ja vaatasid vaikides linna. Et nad olid aegsasti teele asunud ja Jeesus ei tahtnud enne päikeseloojangut läbi linna minna, ütles ta oma kaaslastele:

² ¶ „Istuge ja puhake, kuni ma räägin teile sellest, mis peagi juhtub. Olen kõik need aastad teiega vennalikult koos elanud, teile taevariigi tõde õpetanud ning selle saladusi ilmutanud. Ja mu Isa on tõesti seoses minu maapealse missiooniga palju imelisi tegusid teinud. Olete olnud kõige selle tunnistajateks ja saanud osa koos Jumalaga töötamise kogemustest. Ja te võite tunnistada, et ma olen teid juba mõnda aega hoiatanud, et pean peagi tagasi pöörduma töö juurde, mille Isa mulle on andnud; olen teile selgesti öelnud, et pean jätma teid maailma taevariigi tööd jätkama. Just sellepärast olen ma teid Kapernauma mägedes välja valinud. Nüüd peate valmistuma jagama ka teistega seda kogemust, mille koos minuga olles omandasite. Nii nagu Isa saatis mind siia maailma, saadan mina peagi teid välja, et te mind esindaksite ja lõpetaksite selle töö, mida olen alustanud.

³ Te vaatate seda linna kurbusega, sest olete kuulnud mu sõnu, mis Jeruusalemma lõppu kuulutasid. Olen teid hoiatanud, et te ei hukkuks linna hävides, sest see põhjustaks taevariigi evangeeliumi kuulutamisel viivitust. Samuti manitsen teid nüüd, et oleksite ettevaatlikud ega seaks end tarbetult ohtu, kui Inimese Poega tullakse kinni võtma. Ma pean minema, aga kui mina olen läinud, tuleb teil jääda selle evangeeliumi tunnistajateks, nii nagu Laatsarusel tuli põgeneda inimeste viha eest, et ta võiks elada ja Jumala auhiilgust tutvustada. Kui minu lahkumine on Isa tahe, ei saa te jumalikku kava kuidagi nurjata. Hoolitsege enda eest, et nad ka teid ei tapaks. Kaitsku teie hinged vaimujõuga vapralt evangeeliumi, kuid ärge laske end eksitada tegema rumalat katset Inimese Poega kaitsta. Ma ei vaja inimeste kaitset: taevaväed on praegugi minu käeulatuses, ent ma olen kindlalt otsustanud täita oma

taevase Isa tahet, seepärast peame alistuma sellele, mis meid nii varsti tabab.

⁴ Kui te näete seda linna hävimas, ärge unustage, et te olete juba astunud üha edasiliiikuva taevariigi, taevaste taeva lõputus teenistuses igavesse ellu. Peaksite teadma, et minu Isa ja minu universumis on palju eluasemeid ning et seal ootavad valguselapsi ees linnad, mille ehitaja on Jumal, ja maailmad, mille elutavaks on õiglus ja tõe rõõm. Ma olen toonud taevariigi teie juurde maa peale, aga ma kuulutan teile, et te kõik, kes te sinna usuga astute ja elavas tõeteenimises püsitate, tõusetate kindlasti kõrgetesse maailmadesse ja kuulute kord koos minuga meie Isa vaimuriiki. Aga kõigepealt tuleb käised üles käärida ja viia lõpule töö, mida te koos minuga olete alustanud. Kõigepealt peate läbi tegema paljud rasked katsumused ja taluma palju kurbust — ning need katsumused ongi juba käes — ja kui te olete oma töö maa peal lõpetanud, tulete minu rõõmu juurde, nii nagu mina olen oma Isa töö maa peal lõpetanud ja naasmas tema embusesse.”

⁵ ¶ Kõnelemise lõpetanud, Meister tõusis ja kõik sammusid tema kannul Õlimäelt alla linna. Kui nad pimeduse saabudes mööda kitsaid tänavaid kõndisid, ei teadnud keegi peale kolme apostli, kuhu nad lähevad. Nad tegid endale teed läbi tungleva rahvahulga, kuid keegi ei tundnud neid ära ega aimanud, et neist möödus Inimese Poeg, kes oli teel viimsele koosviibimisele omavalitud surelike taevariigi saadikutega. Ning ka apostlid ei teadnud, et keegi nende seast oli juba ühinenud vandenõuga ja reetnud Meistri vaenlastele.

⁶ Johannes Markus järgnes neile kogu tee linna ja kui nad olid väravast sisenenud, kiirustas ta teise tänavana kaudu neist ette ning oli neid nende saabudes isa majas ootamas ja tervitamas.